

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil gerne gøre en lille bemærkning om min erfaring med hensyn til praktikpladser, hvortil man kunne få amtstilskud. Jeg skulle selv bruge en elev, skrev en kontrakt med eleven og søgte amtet om at få tilskud udbetalt. Amtet svarede, at det ikke kunne lade sig gøre, medmindre jeg ville skrive kontrakten med Teknisk Landsforbund. Det nægtede jeg, og selvfølgelig blev der ikke nogen praktikplads. Sådan virker systemet.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Til det sidste skal jeg bare sige, at vi vel alle inden for alle områder kan komme med eksempler på noget, som måske ikke er så hensigtsmæssigt i alle situationer, men det er ikke det, der er det primære. Det primære er, at vi må og skal have løst problemet med manglende praktikpladser.

Fru Elisabeth Arnold spørger, om alle unge nu skal spærres inde igen de næste otte-ni år på en kontrakt. Nej, selvfølgelig skal de ikke det. Unge mennesker i dag kan da gudskelov også selv finde job og komme i gang med uddannelser, men det er de unge mennesker, som er til rådighed, men ikke har muligheden, der skal have et tilbud. Det er selvfølgelig ikke alle unge, der skal tvinges ind under denne ordning.

Glønborg (KRF):

»Alt for mange unge svigtes af samfundet«. Sådan indledte fru Lone Møller sin tale, og jeg er helt enig med Socialdemokratiet i den udtalelse. Men spørgsmålet er, hvordan samfundet svigter. Noget af det værste, man kan gøre over for mennesker, er at tilkendegive, at man ikke regner med dem og ikke engang tør give dem noget ansvar.

Skal jeg prøve at give en helhedsvurdering af beslutningsforslaget, bliver det noget i denne retning: Ansvar for de unges beskæftigelse og uddannelse er i for høj grad lagt over på det offentlige og dermed i tilsvarende grad taget fra de unge selv. Det er også en måde at svigte de unge på.

Når jeg ser på de enkelte dele af forslaget, finder jeg både positive og negative sider. Det første punkt – at erhvervs- og uddannelsesvej-

ledningen skal samordnes og styrkes – er jeg naturligvis helt enig i. Det er samfundets tilbud til de unge om at få en vejviser ind i arbejds- og erhvervslivet og ind i hele uddannelsessystemet, og det må vi ikke sprede uden sammenhæng. Det er samfundets ansvar, at der er sammenhæng i den vejledning, som gives.

Jeg er helt enig i indledningen til bemærkningerne, når man skriver, at passiv forsørgelse gennem bistandshjælp og dagpenge skal erstattes af reelle job og uddannelsesmuligheder. Jeg mener, at det faktisk er det, vi er gået i gang med i et bredt samarbejde efter det, som vi vedtog i efteråret.

Til punkt 2, hvor man skriver, at der skal etableres særlige job og/eller uddannelsesforløb, vil jeg sige: Pas nu lige på. Man skal ikke for hurtigt sige til nogle unge, at man ikke tror, de kan bruges på en normal arbejdsplads, og at der skal noget særligt til. Vi har fået alt for mange i vores samfund placeret i noget »særligt«. Det er også en måde at svigte de unge på. Det gælder om at hjælpe dem med at finde sig til rette i det erhvervssystem, vi har.

I punkt 3 og 4 står der nogle kønne ord om mangelen på praktikpladser og noget om, at der skal skabes flere job i lokalsamfundene. Ja, naturligvis. Men lad os nu lige huske, at den bedste tjeneste, vi kan gøre de unge, er at hjælpe dem ind i det produktive system, vi har, hvor der skal ydes en indsats. Lad os vise dem den tillid, at vi regner med, de kan gøre en indsats i dette system, og at vi har brug for dem.

Det glæder mig, at man i punkt 5 fra socialdemokratisk side tør sige, at der indføres en særlig projektløn for unges deltagelse. Jeg håber, det er et opgør med den tankegang, som vi har mødt så tit tidligere, at man endelig ikke måtte gøre forskel. Jeg mener, den største bjørnetjeneste, voksensamfundet har gjort de unge, er, at man har bildt dem ind, at de bør have samme løn som folk med erfaring. Hvis vi vil erkende, at man må klare sig med lidt mindre, indtil man har fundet sig til rette og fået nogle erfaringer på arbejdsområdet, kan vi på en meget bedre måde sluse de unge ind dér, hvor de virkelig kan få en tilværelse med udbytte, nemlig på det rigtige arbejdsmarked.

Alt i alt må jeg sige, at vi ikke fra Kristeligt Folkepartis side kan tilslutte os beslutningsforslaget, som det ligger.